Lietas arhīva Nr. CA-0006-24/5
ECLI:LV:KUAT:2024:0214.C69232022.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2024.gada 14.februārī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Liena Jansone
tiesneši Judīte Mauliņa un Iļja Grigorjevs
ar tiesas sēžu sekretāri Evitu Mazo
piedaloties atbildētāja pārstāvei /pers. C/ maksātnespējas procesa administratorei Alesjai Avanesovai, trešās personas AS Luminor Bank Latvijas filiāles pārstāvim /pers. F/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. G/ prasībā pret /pers. C/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu sakarā ar /pers. G/ apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 27.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2022.gada 23.martā /pers. G/ cēlis prasību pret /pers. C/ lietā ar trešajām personām AS Luminor Bank Latvijas filiāli, SIA "GelvoraSergeļ" un LR Finanšu ministriju, lūdzot tiesu atzīt prasītāja īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/ (turpmāk – Nekustamais īpašums).

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] 2017.gada 26.janvārī prasītājs ar atbildētāju noslēdzis rokasnaudas līgumu par Nekustamā īpašuma pārdošanu prasītājam. Pirkuma maksa pielīgta 52 500 EUR, iemaksājot rokas naudu 8200 EUR.

2018.gada 29.maijā, iemaksājot atbildētājam 6800 EUR, noslēgts pirkuma līgums, vienojoties, ka līdz šim iemaksātā naudas summa kopā 15 000 EUR tiek ieskaitīta pirkuma maksā. Pārējās naudas summas samaksa noteikta trīs gadu laikā.

[1.2] Atbildētājam Nekustamā īpašuma īpašumtiesības ir atzītas ar spēkā stājušos Kuldīgas rajona tiesas spriedumu.

Prasītājs līgumu no savas puses ir izpildījis, pēdējo maksājumu veicot 2019.gada 9.decembrī, taču atbildētājs savas līgumsaistības nav izpildījis, Nekustamo īpašumu nav reģistrējis zemesgrāmatā uz sava vārda.

2021.gada 28.decembrī atbildētājam nosūtīts paziņojums ar lūgumu par līgumsaistību izpildi.

[2] Trešās persona LR Finanšu ministrijas iesniegusi paskaidrojumus par prasību, kuros prasību uzskata par nepamatotu un noraidāmu, jo īpašumtiesības uz būvi, kas atrodas uz Finanšu ministrijai piederošas zemes, zemesgrāmatā nekad nav bijušas nostiprinātas.

Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" Pārejas noteikumu 3.punktu atsavināšanas līgums nevar būt par pamatu ieguvēja īpašuma tiesību nostiprināšanai, ja nekustamais īpašums nav bijis ierakstīts zemesgrāmatā un atsavināšanas līgums par ēkām (būvēm) noslēgts pēc 2000.gada 1.janvāra. Līdz ar ko 2018.gada 29.maija Nekustamā īpašuma pirkuma līgums nevar būt par pamatu prasītāja īpašumtiesību nostiprināšanai.

[3] Trešās persona SIA "GelvoraSergeļ" iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par prasību, kuros norāda, ka ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 17.novembra spriedumu no atbildētāja par labu SIA "GelvoraSergeļ" piedzīts parāds 597,52 EUR un tiesāšanās izdevumi 92,93 EUR. Tā ka SIA "GelvoraSergeļ" nav ne Rokasnaudas līguma, ne Nekustamā īpašuma pirkuma līguma puse un abi darījumi slēgti pirms sprieduma pieņemšanas un spēkā stāšanās, tad nevar sniegt nekādus paskaidrojumus.

[4] Trešā persona Luminor Bank AS Latvijas filiāle iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību uzskata par nepamatotu.

Prasītājs tikai pēc tam, kad tiesu izpildītājs uzsācis nekustamā īpašuma piespiedu pārdošanas procesu, cēlis tiesā prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz Nekustamo īpašumu. Prasītājs nav pierādījis, ka pirkuma maksa ir samaksāta, turklāt darījumu, par kuru norēķini veikti skaidrā naudā, ir netipisks un ierastai darījumu praksei neatbilstošs.

Darījuma dalībnieki izvēlējušies tādu samaksas veidu, kas nedod iespēju trešajām personām tam izsekot un par to pārliecināties. Ja darījums ir reāls, prasītājam izteiktie iebildumi ir jāspēj atspēkot.

Ja šāds samaksas veids tiktu atzīts par pietiekamu, tas būtiski aizskartu piedzinēju intereses, jo tādā gadījumā, lai izvairītos no piedziņas vēršanas uz parādniekam piederošo īpašumu, pietiktu noslēgt fiktīvu pirkuma līgumu ar atpakaļejošu datumu, ietverot apliecinājumu, ka pirkuma maksa samaksāta skaidrā naudā.

[5] Atbildētājs iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros prasību atzīst, norādot, ka nav izpildījis pielīgto un laicīgi sakārtojis īpašumtiesības. Apliecina, ka prasītājs pirkuma maksu ir pilnībā samaksājis.

[6] Ar Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 27.februāra spriedumu prasība ir noraidīta. No prasītāja valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,23 EUR.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[6.1] 2017.gada 26.janvārī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts rokasnaudas līgums, atbilstoši kuram puses vienojās par Nekustamā īpašuma pirkšanu. Nekustamā īpašuma cena noteikta 52 500 EUR, rokas naudas summa 8200 EUR, kas samaksāta pārdevējam skaidrā naudā līguma parakstīšanas dienā.

Atbildētājs kā pārdevējs apņēmies gādāt, ka ne vēlāk kā viena gada laikā sakārtos īpašuma tiesības uz Nekustamo īpašumu.

Atbildētāja īpašumtiesības uz būvi atzītas ar Kuldīgas rajona tiesas 2018.gada /datums/ spriedumu civillietā Nr./numurs/.

Īpašuma tiesības zemesgrāmatā uz strīdus Nekustamo īpašumu atbildētājam nav reģistrētas.

2018.gada 29.maijā puses noslēgušas pirkuma līgumu, kura 2.1.2.punktā ietverts pārdevēja apliecinājums, ka, parakstot līgumu, ir saņēmis 6800 EUR.

Ar 2018.gada 18.jūnija vienošanos pie 2018.gada 29.maija pirkuma līguma puses pielīgušas, ka atlikušo samaksu pircējs veiks trīs gadu laikā pēc pārdevēja pieprasījuma.

Ar 2008 gada 3.jūnija, 2018.gada 20.decembra, 2019.gada 2.janvāra, 2019.gada 20.jūnija, 2019.gada 22.jūnija un 2019.gada 9.oktobra apliecinājumiem atbildētājs norāda, ka saņēmis samaksu par nekustamo īpašumu attiecīgi 5500 EUR, 4000 EUR, 3500 EUR, 2000 EUR, 4000 EUR un 18 500 EUR skaidrā naudā.

Zvērināta tiesu izpildītāja 2021.gada 1.septembrī paziņojusi par parāda 67 340,64 EUR piedziņas vēršanu uz Nekustamo īpašumu.

[6.2] Atbilstoši Civillikuma 1478., 1479.pantā un juridiskajā doktrīnā noteiktajam, prasītājam ir tiesības celt pirkuma līguma korroborācijas prasību, jo atbildētājs savas īpašuma tiesības pēc Kuldīgas rajona tiesas 2018.gada /datums/ sprieduma lietā Nr. /numurs/ spēkā stāšanās nav nostiprinājis zemesgrāmatā. Līdz atbildētāja korroborācijai zemesgrāmatā prasītājam nav radusies pirkuma līgumā norādītā nekustamā īpašuma tiesība.

[6.3] LR Finanšu ministrijas atsaukšanās uz likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" Pārejas noteikumu 3.punktu attiecas uz īpašuma tiesību nostiprināšanas procesu zemesgrāmatā, ja ir iespējams izpildīt visus likumā paredzētos noteikumus. Konkrētajā gadījumā tas nav iespējams, līdz ar ko prasītājs izmantojis minētā likuma 22.pantā noteiktās tiesības vērsties tiesā ar prasību par īpašuma tiesību atzīšanu, mēģinot pierādīt savas īpašuma tiesības ar Civilprocesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem. Tādēļ minētais normatīvais akts uz izskatāmo strīdu nav attiecināms. Pārejas noteikumu 3.punktā ietvertajam regulējumam nav aizliedzoša rakstura īpašnieka materiālo tiesību realizācijā.

[6.4] Vērtējot Luminor bank AS Latvijas filiāles pārstāvja iebildumus par prasību un lietā iesniegtos pierādījumus, ir pamats secinājumam, ka prasītāja un atbildētāja patiesais nolūks nav bijis savstarpēji saistīties, bet ir tikai mēģinājums radīt patiesi gribēta un reāli notikuša tiesiska darījuma šķietamību, lai atbildētājs varētu izvairīties no saistību izpildes pret Luminor banku un citiem kreditoriem, un konkrēti, no piedziņas vēršanas uz nekustamo īpašumu.

[6.4.1] Ne prasītājs, ne atbildētājs, nav iesnieguši tiešus pierādījumus, kas apliecina pirkuma līguma izpildi un pirkuma maksas samaksu. Atbildētāja apliecinājumi par nekustamā īpašuma pirkuma maksas saņemšanu, nekustamā īpašuma pirkuma līgums nav pietiekami pierādījumi un nevar kalpot par vienīgiem pierādījumiem tam, ka pirkuma maksa tiešām ir samaksāta.

[6.4.2] Ienākumu pārskati par 2017., 2018., 2019.gadiem apliecina tikai to, ka prasītājs ir guvis šajā laika posmā ienākumus Norvēģijā, bet neapliecina naudas samaksu atbildētājam. Bez ienākumiem prasītājam ir bijušas arī parādsaistības Norvēģijas kreditoriem.

[6.4.3] VAS "Latvijas pasts" 2021.gada 16.februāra klienta anketa norāda, ka atbildētājs saņēmis no prasītāja 9000 EUR aizņēmumu, nevis pirkuma maksu par Nekustamo īpašumu. 2021.gada 16.februāra iesniegumā atbildētājs ir norādījis, ka prasītājs ir krustbērnu tēvs, kas aizdevis viņam 9000 EUR.

[6.4.4] Atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30.panta astotajai daļai (redakcijā uz nekustamā īpašuma pirkuma līguma noslēgšanas brīdi) fiziskajām personām, kas neveic saimniecisko darbību, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumu, kura summa pārsniedz 7200 EUR (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā vai vairākās operācijās). Likuma „Par skaidras naudas deklarēšanu uz valsts robežas" 5.pants (spēkā kopš 2006. gada 1. jūlija) paredz, ka fiziskai personai uz ES ārējās robežas jādeklarē skaidras naudas līdzekļi, ja to apjoms sasniedz vai pārsniedz 10 000 EUR.

Tādejādi uz darījuma šķietamību īpaši norāda šādi apstākļi:

- puses vienojušās par pirkuma maksas 52 500 EUR samaksu pa daļām skaidrā naudā, kaut arī pastāv aizliegums fiziskām personām veikt skaidras naudas darījumu virs 7200 EUR;
- pierādījumu neesība, ka nauda noņemta no pircēja (prasītāja) konta, naudas neesamība atbildētāja kontā un atbildētāja nespēja pierādīt tās izlietojumu;
- tikai pēc zvērinātās tiesu izpildītājas paziņojumiem par piedziņas vēršanu uz Nekustamo īpašumu, prasītājs sagatavojis brīdinājumu atbildētājam par strīda risinājumu un iesniedzis tiesā prasību par īpašumtiesību atzīšanu;
- pēdējais apliecinājums par naudas pilnīgu samaksu izsniegts 2019.gada 9.decembrī, bet prasība tiesā iesniegta 2022.gada 23.martā;
- atbildētājs nav deklarējis Valsts ieņēmumu dienestā pirkuma darījumu un veicis iedzīvotāja ienākuma nodokļa samaksu, savukārt persona, kas vedusi atbildētājam naudu 18 500 EUR no Norvēģijas, nav to deklarējusi muitas kontroles punktā;
- zemes īpašniecei LR Finanšu ministrijai kā pirmpirkuma tiesīgajai personai nav paziņots par Nekustamā īpašuma pārdošanu;
- 2021.gada 16.februāra klienta anketā un iesniegumā atbildētājs norādījis, ka saņēmis no prasītāja 9000 EUR kā aizņēmumu nevis pirkuma maksu.

[6.4.5] Kaut arī normatīvajos aktos nav noteikts termiņš, kad nekustamā īpašuma ieguvējam jānostiprina savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā, tomēr parasti nekustamo īpašumu pirkuma un pārdevuma darījumi ir nozīmīgi darījumi gan pārdevējam, gan pircējam, un pārsvarā pircēji nevilcinās ar savu īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.

[6.4.6] Atbilstoši prasītāja pārstāves paskaidrotajam Nekustamā īpašuma iegāde bija saistīta ar vēlmi "atgriezties uz dzīvi Latvijā". Taču pēc pirkuma līguma parakstīšanas 2018.gada 29.maijā prasītājs nav veicis nekādas darbības, lai realizētu savu subjektīvo mērķi. Lietas materiālos atrodas tikai 2021.gada 28.decembrī zvērinātas advokātes sastādītais brīdinājums atbildētājam bez pierādījumiem par tā nosūtīšanu.

Prasītājs Nekustamajā īpašumā neko nav darījis, nav maksājis arī nodokli.

[6.5] Tiesas sēdē netika apstrīdēts, ka prasītājs, slēdzot pirkuma līgumu, zināja, ka atbildētājam ir problēmas ar kreditoriem, ka viņš mēģina iegūt naudu, apejot kreditorus un tādēļ samaksa bija jāveic skaidrā naudā. Tādējādi ir pierādīts, ka prasītājs zināja par atbildētāja nolūku kaitēt kreditoru interesēm un prasītāja rīcība, noslēdzot pirkuma līgumu, nav uzskatāma par veiktu labā ticībā.

Tā kā darījuma mērķis bija izvairīties no piedziņas vēršanas uz Nekustamo īpašumu, tad arī prasītāju kā Nekustamā īpašuma ieguvēju likums neaizsargā. Neatļauta un nepieklājīgas darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā un nevar būt par darījuma priekšmetu (Civillikuma 1415.pants).

[7] Prasītājs iesniedzis apelācijas sūdzību par spriedumu, pārsūdzot to pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[7.1] Atsavināšanas darījums, kad samaksa veikta skaidrā naudā, nav netipisks, jo darījumi ir slēgti 2017.gada 26.janvārī, noslēdzot Rokasnaudas līgumu, un 2018.gada 29.maijā, noslēdzot Nekustamā īpašuma pirkuma līgumu. Šajā laikā nepastāvēja ierobežojumi skaidras naudas izmantošanai darījumos ar nekustamajiem īpašumiem.

Grozījumi likumā "Par nodokļiem un nodevām", ar kuriem tiek ierobežoti skaidras naudas darījumi norēķinos par nekustamiem īpašumiem, ir pieņemti 2019.gada 1.maijā un attiecīgi darījumiem, kuri noslēgti pirms 2019.gada 1.maija un, kuru darbības turpinās pēc šā datuma, kā tas ir šajā lietā, ar grozījumiem 30.panta $l.^6$ daļā pieņemtie nosacījumi ir piemērojami ar 2020.gada 1.janvāri.

Izvēle par labu skaidras naudas darījumam nāca tieši no atbildētāja puses, kas šādā veidā izvēlējās kārtot šo darījumu un pieņemt samaksu par Nekustamo īpašumu.

[7.2] Prasītājs dzīvo un strādā Norvēģijā kopš 2009.gada, kas ir ļāvis prasītājam veidot uzkrājumus un tie ir atspoguļoti tiesai iesniegtajos dokumentos. Līdz ar to nevar piekrist norādītajam, ka prasītājs nav pierādījis savu ienākumu esību un to apmēru.

To, ka prasītājs ir veicis samaksu atbildētājam, apstiprina atbildētāja parakstītie un tiesai iesniegtie apliecinājumi, un arī paša atbildētāja sniegtie

paskaidrojumi lietā. Starp pusēm nepastāv strīds par šā darījuma izpildi. Spriedumā norādītais, ka puses nav iesniegušas tiešus prasību pamatojošus pierādījumus, kas apliecinātu, ka pirkuma līgums ir izpildīts un nauda ir samaksāta, nav pamatots.

[7.3] Tiesas secinājumam, ka darījuma dalībnieku patiesais nolūks nav bijis savstarpēji saistīties, bet ir tikai mēģinājums radīt patiesi gribēta un reāli notikuša tiesiska darījuma šķietamību, prasītājs nepiekrīt, jo neviena no darījuma pusēm to nav apstrīdējusi. Līdz ar to tiesa vērtējusi šo darījumu pēc būtības, kaut gan šāda prasība tiesā nav celta.

[7.4] Nepamatots ir tiesas arguments, ka zemes īpašniecei - Latvijas Republikas Finanšu ministrijai kā pirmpirkuma tiesīgajai personai nav paziņots par strīdus nekustamā īpašuma pārdošanu, jo neviens normatīvais akts nenosaka kā obligātu prasītāja pienākumu paziņot par šādu darījumu noslēgšanu. Prasītājam un atbildētājai ir jārēķinās, ka, nepiedāvājot izmantot pirmpirkuma tiesību, pirmpirkuma tiesīgais var celt prasību tiesā par izpirkuma tiesības izmantošanu.

[7.5] Nepamatoti ir tiesas secinājumi, ka pārsvarā pircēji nevilcina savu īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā, jo pamatojoties uz pušu noslēgto pirkuma līgumu, prasītājam nebija iespējams nostiprināt savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā. Vispirms Nekustamam īpašumam bija jābūt nostiprinātam uz atbildētāja vārda un tikai pēc tam pusēm bija parakstāms nostiprinājuma lūgums jaunas tiesības nostiprināšanai.

Ievērojot, ka atbildētājs savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā nebija nostiprinājis, kas bija pretrunā arī ar līguma noteikumiem, prasītājam nepastāvēja cita iespēja, kā celt prasību tiesā saskaņā ar Civillikuma 1060.pantu. Savukārt, prasības apmierināšanas gadījumā, tiesas spriedums ir pamats nekustamā īpašuma ierakstīšanai zemesgrāmatā un prasītāja īpašuma tiesību nostiprināšanai.

Tiesa ir vadījusies no trešās personas izteiktajiem iebildumiem, nevērtējot visus lietā iesniegtos pierādījumus kopsakarībā ar atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem un izdarot secinājumus, kuri nav balstīti uz normatīvajiem aktiem.

[8] Luminor Bank AS Latvijas filiāle par apelācijas sūdzību iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka apelācijas sūdzība un prasība ir nepamatotas.

Pirmās instances tiesa no lietas faktiskajiem apstākļiem un pierādījumiem ir izdarījusi materiālajām un procesuālajām tiesību normām atbilstošus secinājumus un ir novērtējusi lietā esošos pierādījumus vispusīgi un pilnīgi, pamatojoties uz objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem.

Nekustamā īpašuma iegāde nav pierādīta. Ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā it kā notikusī Nekustamā īpašuma atsavināšana būtiski skar bankas kā piedzinēja intereses, nepietiek tikai ar atbildētāja apliecinājumu, ka viņš ir saņēmis pirkuma maksu. Pirkuma maksas par Nekustamo īpašumu – 52 500 EUR samaksa skaidrā naudā ir vairāk kā netipiska. Prasītājs lietā nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu, ka pirkuma maksa tik tiešām ir samaksāta. Turklāt atbildētājs ir ar prasītāju saistīta persona. Tādejādi secināms, ka pušu patiesais nolūks nav bijis savstarpēji saistīties, bet ir tikai mēģinājums radīt patiesi gribēta un reāli notikuša tiesiska darījuma šķietamību, lai atbildētājs varētu izvairīties no saistību izpildes pret kreditoriem un piedziņas vēršanas uz Nekustamo īpašumu.

[9] SIA "GelvoraSergel" par apelācijas sūdzību iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka celtā prasība ir noraidāma un apelācijas sūdzība nav pamatota.

[9.1] Saskaņā ar 2016.gada 23.novembrī likuma "Grozījumi likumā "Par nodokļiem un nodevām"" 13.punktu likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30.pants papildināts ar astoto daļu, kas nosaka, ka fiziskajām personām, kas neveic saimniecisko darbību, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumu, kura summa pārsniedz 7200 EUR (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās)." Ar grozījumu 20.punktu likums "Par nodokļiem un nodevām", cita starpā, papildināts ar Pārejas noteikumu 181.punktu šādā redakcijā: "181. Šā likuma 30.panta astotajā daļā minētajiem skaidrās naudas darījumiem, kuri noslēgti pirms 2017.gada 1.janvāra un kuru pilnīga vai daļēja izpilde paredzēta pēc 2017.gada 1.janvāra, norēķinu kārtība maināma uz bezskaidras naudas maksājumu līdz 2018.gada 1.janvārim." Minētais likums stājies spēkā 2017.gada 1.janvārī.

Līdz ar to apelācijas sūdzībā nepamatoti norādīts, ka laikā, kad puses slēgušas darījumus, tas ir, 2017.gada 26.janvārī noslēdzot Rokasnaudas līgumu un 2018.gada 29.maijā noslēdzot Nekustamā īpašuma pirkuma līgumu, nepastāvēja ierobežojumi skaidras naudas izmantošanai darījumos ar nekustamajiem īpašumiem. Tieši pretēji, ierobežojumi pastāvēja un puses nebija tiesīgas veikt skaidrā naudā nekustamā īpašuma darījumu, kura summa pārsniedza 7200 EUR.

Turklāt apelācijas sūdzībā nepamatoti norādīts uz 2019.gada 3.aprīlī pieņemtajā likumā "Grozījumi likumā "Par nodokļiem un nodevām" (kas stājās spēkā 2019.gada 1.maijā) 1.punktā noteikto ierobežojumu, ar kuru likums "Par nodokļiem un nodevām" papildināts ar 30.panta $1.^6$ daļu šādā redakcijā: "Nodokļu maksātājiem, tajā skaitā fiziskajām personām, kuras neveic saimniecisko darbību, nav atļauts veikt skaidrā naudā nekustamo īpašumu atsavināšanas darījumus", jo pirmās instances tiesa spriedumu nav pamatojusi ar šo likuma normu.

[9.2] Lietā nav apstrīdēts, ka prasītājs, slēdzot pirkuma līgumu, zināja, ka atbildētājam ir nenokārtotas saistības pret kreditoriem, ka viņš mēģina iegūt naudu, apejot kreditorus, un tādēļ samaksa bija jāveic skaidrā naudā. Līdz ar to pirmās instances tiesa pareizi secinājusi, ka lietā ir pierādīts, ka prasītājs zināja par atbildētāja nolūku kaitēt kreditoru interesēm un prasītāja rīcība, noslēdzot pirkuma līgumu, nav uzskatāma par veiktu labā ticībā. Tā kā darījuma mērķis bija izvairīties no piedziņas vēršanas uz nekustamo īpašumu, tad arī prasītāju kā labticīgu nekustamā īpašuma ieguvēju likums neaizsargā.

[10] Tiesas sēdē atbildētāja maksātnespējas procesa administratore prasību un apelācijas sūdzību neatzina, norādot, ka Pirkuma līgums ir vērtējams kā fiktīvs darījums. Atbildētājs maksātnespējas procesa ietvaros nav devis administratorei nekādus loģiskus skaidrojumus ne par to, kāpēc Nekustamais īpašums nav koroborēts zemesgrāmatā, ne par to, kā ir izlietoti Pirkuma līguma ietvaros saņemtie naudas līdzekļi, ja tādi būtu bijuši.

Trešās personas Luminor Bank AS pārstāvis norādīja, ka prasība un apelācijas sūdzība nav pamatotas, un sniedza savus paskaidrojumus atbilstoši rakstveida paskaidrojumos norādītajam.

Motīvu daļa

[11] Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, novērtējusi pušu argumentus un pārbaudījusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība ir noraidāma.

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 27.februāra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un, atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai, tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai argumentācijai.

[13] Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, tiesas kolēģija atzīst, ka tie neatspēko pirmās instances tiesas spriedumā izdarītos secinājumus un nedod pamatu pušu strīdu izšķirt atšķirīgi.

[13.1] Piedzinēja, parādnieka un citu personu tiesību aizsardzību, izpildot tiesas spriedumu, reglamentē Civilprocesa likuma 76.nodaļa.

Šajā nodaļā ietvertā 633.panta pirmā daļa noteic, ka personai, kura uzskata, ka tai ir kādas tiesības uz aprakstīto kustamo mantu vai nekustamo īpašumu, uz kuru tiek vērsta piedziņa, vai tā daļu, jāceļ prasība tiesā pēc vispārējās lietu piekritības.

Minētā panta otrā daļa noteic, ka prasība par mantas izslēgšanu no aprakstes akta, piedziņas atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā vai cita prasība

ceļama pret parādnieku un piedzinēju.

Aplūkojamā gadījumā prasītājs, uzskatot, ka Nekustamo īpašumu ir ieguvis īpašumā, cēlis prasību pret parādnieku /pers. C/ ar mērķi Nekustamo īpašumu nostiprināt zemesgrāmatā uz sava vārda.

[13.2] Likuma „Par tiesu varu" 17.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas pienākums, izskatot jebkuru lietu, ir noskaidrot objektīvo patiesību.

Izpildīt šo uzdevumu un atrast taisnīgāko un lietderīgāko strīda risinājumu tiesa var, tikai vispusīgi noskaidrojot lietas apstākļus.

Civilprocesa likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesību doktrīnā norādīts: „Tiesai jānoskaidro tikai tie lietas apstākļi, kuri ietilpst pierādīšanas priekšmetā. [..] pierādīšanas priekšmetā civillietās ir iekļauti prasības pamata fakti, atbildētāja iebildumu pamata fakti un pretprasības (ja tāda celta) pamata fakti. [..]. Tiesai jānoskaidro ne tikai meklējamie fakti, no kuru esamības vai neesamības atkarīgs civillietas iznākums, bet arī citi fakti, kuriem ir nozīme lietā [..]. Faktu noskaidrošanas mērķis ir noskaidrot patiesību, lai taisītu taisnīgu spriedumu (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 53.-54.lpp.*).

Tādējādi tiesai, pārbaudot pierādījumus lietas izskatīšanas gaitā, jāpārliecinās par tādu faktu esību, kas ir prasījuma vai iebildumu pamatā un ir priekšnoteikums materiālo tiesību normu, kas regulē konkrētās tiesiskās attiecības, piemērošanai.

Konkrētajā gadījumā tiesai, lai noskaidrotu objektīvo patiesību, kā to paredz likuma „Par tiesu varu" 17.panta pirmā daļa, cita starpā ir jāpārliecinās par tādu faktu esību, kas ir prasījuma pamatā, tas ir, jāpārliecinās, vai ir izpildīts 2018.gada 29.maija pirkuma līgums (turpmāk – Pirkuma līgums).

[13.3] Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma (Civillikuma 1404.pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums.

Civillikuma 1438.pants noteic, ka gribai, kas izteikta tikai izskata pēc, nav nekādu tiesisku seku [..].

Iebilstot pret celto prasību trešā persona – Luminor Bank AS ir norādījusi uz to, ka darījums – prasītāja un atbildētāja noslēgtais Nekustamā īpašuma pirkuma-pārdevuma līgums ir fiktīvs un puses šādu darījumu ir uzrādījušas tikai ar vienu mērķi – dot iespēju atbildētājam izvairīties no saistību izpildes un nepieļaut Nekustamā īpašuma atsavināšanu atbildētāja kreditoru prasījumu apmierināšanai.

[13.4] Judikatūrā nostiprināta tēze, ka šķietama jeb fiktīva darījuma gadījumā griba izteikta tikai izskata pēc, tai nav nekādu tiesisku seku, izņemot trešās personas prettiesīga maldinājuma gadījumus (Civillikuma 1438.pants). Līdz ar to, ja griba izteikta izskata pēc, kas nozīmē, ka gribas faktiski nav, tad šādas gribas trūkums nevar radīt tiesiskas sekas, tāpēc šķietams darījums ir nederīgs jeb absolūti spēkā neesošs no noslēgšanas brīža (sk. *Senāta 2018.gada 19.februāra sprieduma lietā Nr. SKC-7/2018 (* ECLI:LV:AT:2018:0219.C15291810.1.S) *9.2.2 punktu*).

Senāts vairākkārt norādījis, ka tiesai uz lietas dalībnieka ierunas pamata jāvērtē darījuma tiesiskums, ja ierunā lietas dalībnieks pamatojis attiecīgā darījuma spēkā neesamību (nederīgumu) uz likuma pamata. Turpretī, ja darījuma tiesiskums netiek saistīts ar likumā paredzētajiem darījuma spēkā neesamības (nederīguma) pamatiem, tad darījums ir apstrīdams vienīgi ceļot atsevišķu prasību vai pretprasību (sk. *Senāta 2010.gada 21.oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-211/2010 (C05058206) 9.1.punktu un 2015.gada 27.marta sprieduma lietā Nr. SKC-52/2015 (C20231907) 7.2.punktu*).

Atkarībā no defekta rakstura juridiskā aktā civiltiesības kādu aktu atzīst par nederīgu, tas ir, par spēkā neesošu tieši uz likuma pamata (*ipso jure*) vai par atceļamu, kurā ir nepieciešama ieinteresētās personas darbība – apstrīdēšana. Akta nederīgums iestājas tieši – pats no sevis. Tiesai pašai jāatzīst aktu par spēkā neesošu, kaut arī ieinteresētās personas to neapstrīdētu. Savukārt atceļamības sankcija neiestājas pati no sevis, bet tikai uz tiesas sprieduma pamata. Atceļot aktu jāatzīst, ka tas nemaz nav bijis. Līdz tiesas spriedumam tāds akts ir spēkā. (sk. *Čakste K. Civiltiesības. Zvaigzne ABC, 2011., 60.-61.lp.*).

Latvijas Senāta judikatūrā atzīts, ka, pirmkārt, fiktīvu darījumu var apstrīdēt ierunas ceļā, un, otrkārt, tiesvedības gaitā tiesai darījuma absolūta spēkā neesamība ir jāņem vērā *ex officio* neatkarīgi no tā, vai uz to norāda lietas dalībnieki (sal. *Latvijas Senāta 1933.gada 22.novembra spriedumu lietā Nr. 37 un Latvijas Senāta Civīlā kasācijas departamenta kopsēdes 1938.gada 14.decembra spriedumu lietā Nr. 38/43, sk. arī Kaspars Balodis. Ievads civiltiesībās. Rīga: Zvaigzne ABC, 2007, 187.lpp.*).

Darījumi, kuros ir Civillikuma 1438.pantā norādītais gribas defekts (gribas faktiski nav), ir nederīgi jeb absolūti spēkā neesoši no noslēgšanas brīža, un tiesvedības gaitā tiesai darījuma absolūta spēkā neesamība ir jāņem vērā *ex officio*. Tas, vai faktiskie apstākļi atbilst minētās tiesību normas sastāvam, tiesai jānoskaidro, objektīvi novērtējot lietā nodibinātos nozīmīgos apstākļus un pierādījumus to kopumā (skat. *Senāta 2022.gada 31.marta sprieduma lietā Nr. SKC-58/2022 7.3.punktu* ECLI:LV:AT:2022:0331.C30510020.9.S).

Līdz ar to tiesas kolēģija par nepamatotiem atzīst apelatora pārmetumus pirmās instances tiesai par to, ka, neesot attiecīgai tiesā celtai prasībai, ir vērtēta Pirkuma līguma spēkā esība, jo vispirms trešā persona - Luminor Bank AS, bija ierunas ceļā apstrīdējusi Pirkuma līgumu, norādot uz tā fiktīvo raksturu. Bez tam, arī pašai tiesai, ja tā konstatē, ka lietas faktiskie apstākļi atbilst Civillikuma 1438.pantā noteiktās tiesību normas sastāvam, ir pienākums šādu darījumu atzīt par spēkā neesošu.

[13.5] Kā norādīts arī judikatūrā, strīdos par izvairīšanos no saistību izpildes apstrīdēto fiktīvo darījumu dalībnieku mērķis ir tieši ietekmēt nākotnē paredzamu tiesisko seku iestāšanos, pēc iespējas apgrūtinot vai pat padarot par neiespējamu kreditora prasījumu apmierināšanu no parādnieka mantas.

Darījumiem, kurus apstrīd kā fiktīvus, īpatnība ir tā, ka, tos noslēdzot, ir ievērotas visas formālās prasības, lai piedotu ticamību noslēgtajam līgumam, kaut gan dalībnieku patiesais nodoms nav bijis civiltiesiski saistīties. Tiešu pierādījumu darījumu fikcijai parasti nav, bet, ja tādi arī ir, tad tikai pie pašiem apstrīdētā darījuma dalībniekiem. Šādos gadījumos slēdzienu par līguma fiktīvo raksturu var izdarīt no tādiem apstākļiem, kas saistīti ar noslēgto darījumu un dalībnieku rīcību, tikai to kopumā, kuros saskatāmas savstarpējas sakarības, kas neatstāj vietu šaubām par nodomu, ar kādu līgums slēgts (skat. *Senāta 2018.gada 28.maija sprieduma lietā Nr. SKC-82/2018 7.1.punktu,* ECLI:LV:AT:2018:0528.C04219514.1.S).

Kā atzīts judikatūrā, gadījumos, kad nodibinātas netipiskas situācijas, kas (pretstatā parasti sagaidāmām civiltiesiskās apgrozības attiecībām) prasa īpašu, saprātīgam vērotājam ticamu skaidrojumu, pierādīšanas nasta ir tieši šī netipiskā darījuma dalībniekiem (skat. *Senāta 2017.gada 29.novembra spriedumu lietā Nr. SKC-266/2017*). Līdz ar to arī situācijā kā izskatāmajā lietā, kad darījums ierunas veidā tiek apstrīdēts kā fiktīvs, tad tieši šī darījuma dalībniekiem – prasītājam un atbildētājam ir jāspēj izvirzītos iebildumus atspēkot.

Tiesas kolēģija, izvērtējot lietā nodibinātos apstākļus, pilnībā piekrīt pirmās instances tiesas secinājumiem par to, ka Pirkuma līgums ir atzīstams par netipisku darījumu un tā dalībnieki (izskatāmās lietas prasītājs un atbildētājs) lietā nav devuši ne ticamu skaidrojumu, ne attiecīgus pierādījumus tam, ka viņi patiesi būtu vēlējušies saistīties tiesiskā darījumā. Līdz ar to, ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, tostarp, kādos trešajām personām tiek darīts zināms Pirkuma līguma noslēgšanas fakts, tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesas secinātajam atzīst, ka pušu patiesais nolūks, slēdzot Pirkuma un arī Rokasnaudas līgumu, nav bijis savstarpēji saistīties, bet ir bijis mēģinājums radīt patiesi gribēta un reāli notikuša tiesiska darījuma šķietamību.

[13.5.1] Par nepamatotiem ir atzīstami prasītāja apelācijas sūdzībā paustie apgalvojumi, ka apstrīdētais Pirkuma līgums, kura izpildei pirkuma maksa ir maksāta skaidrā naudā, nav vērtējams kā netipisks, jo tā slēgšanas laikā ar likumu nav bijuši noteikti ierobežojumi norēķiniem ar skaidru naudu.

Vispirms, kā uz to pamatoti savos rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību ir norādījusi SIA "GelvoraSergel", atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30.panta astotajā daļā noteiktajam, kopš 2017.gada 1.janvāra fiziskajām personām, kas neveic saimniecisko darbību, nebija atļauts veikt skaidrā naudā darījumu, kura summa pārsniedz 7200 EUR (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās). Līdz ar to prasītājs un atbildētājs, ne slēdzot Rokasnaudas līgumu 2017.gada 26.janvārī, ne Pirkuma līgumu 2018.gada 29.maijā, nebija tiesīgi veikt maksājumus skaidrā naudā. Līdz ar to pušu vienošanās par likumam neatbilstošu līguma izpildes kārtību jau pati par sevi norāda uz to, ka darījums nevar tikt atzīts par atbilstošu parasti sagaidāmām civiltiesiskās apgrozības attiecībām.

Bez tam, ne prasītājs, ne atbildētājs nav apstrīdējuši ar pirmās instances tiesas spriedumu nodibināto faktu, ka, slēdzot Pirkuma līgumu viņi ir apzinājušies, ka samaksa skaidrā naudā tiek noteikta ar mērķi izvairīties no naudas līdzekļu novirzīšanas atbildētāja kreditoru prasījumu apmierināšanai. Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka arī prasītājam bija zināms, ka uz Pirkuma līguma slēgšanas brīdi atbildētājam ir parādsaistības pret kreditoriem, kuru izpilde ar prasītāja veiktajiem maksājumiem netiek plānota.

Tātad prasītājam bija zināms, ka atbildētājs neplāno apmierināt kreditoru prasījumus un secīgi to izpildei jebkurā brīdī piedziņa var tikt vērsta arī uz Nekustamo īpašumu. Turklāt Pirkuma līgums noslēgts, neskatoties uz apstākli, ka atbildētājs nav izpildījis Rokasnaudas līguma 3.1.punktā noteikto pienākumu līdz 2018.gada 26.janvārim sakārtot Nekustamā īpašuma tiesības, ar ko būtu saprotama šo savu īpašuma tiesību reģistrēšanas zemesgrāmatā (Civillikuma 994.pants).

Dzīvē gūtie novērojumi rāda, ka pirkuma līguma ietvaros pircējam vairāk rūpējoties par naudas nodošanu pārdevējam, kā par nopirktās lietas iegūšanu savā īpašumā, ir civiltiesiskajai apgrozībai acīmredzami netipisks darījums. Saprātīgam civiltiesisko attiecību dalībniekam var būt iemesli, kāpēc viņš izrāda devību svešam cilvēkam, tomēr tie ir izņēmuma gadījumi, kuri ir jāpamato un jāpierāda.

Konkrētajā gadījumā, atbilstoši atbildētāja maksātnespējas procesa ietveros atzītajiem kreditoru prasījumiem, gan uz Rokasnaudas līguma, gan Pirkuma līguma slēgšanas brīdi atbildētāja ar spēkā stājušiem tiesas spriedumiem nodibinātās parādsaistības bija ne mazākas kā 120 000 EUR. Turpmākā laikā atbildētāja parādsaistības ir tikai palielinājušās, bez prasītāja /pers. G/ pieteiktā kreditora prasījuma, sasniedzot 637 071,53 EUR.

Ne prasītājs, ne atbildētājs nav izskaidrojuši, kas bija tie iemesli, kas viņiem kā darījuma pusēm būtu devuši pamatu paļauties uz to, ka pie arvien pieaugoša kreditoru prasījumu skaita un apmēra Pirkuma līgums, kurā noteiktā pirkuma maksa tiek maksāta ilgstošā laika periodā – trīs gadu laikā (līguma 2.3.punkts), varētu tikt izpildīts, atbildētājam netraucēti nododot Nekustamo īpašumu prasītājam. Vēl jo vairāk, kā pamatoti to ir secinājusi arī pirmās instances tiesa, prasītājs tikai divus gadus pēc paša norādītā pirkuma maksas samaksas – 2021.gada decembrī, un tikai tad, kad uz Nekustamo īpašumu jau ir vērsta piedziņa, ir izlēmis vērsties pret atbildētāju par Nekustamā īpašuma korroborāciju zemesgrāmatā uz prasītāja vārda. Tanī pat laikā pats prasītājs apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka pamatojoties uz noslēgto Pirkuma līgumu, viņam nemaz nebija iespējams nostiprināt savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā. Tātad, slēdzot Pirkuma līgumu, prasītājs apzinājās, ka tas nekalpo tajā norādītajam mērķim - Nekustamā īpašuma tiesību iegūšanai.

Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģija secina, ka, noslēdzot Pirkuma līgumu, tā dalībnieki nemaz nebija paredzējuši, ka atbildētājs to varētu labprātīgi izpildīt un līguma noslēgšanas patiesais mērķis ir liegt kreditoriem viņu prasījumu apmierināšanai vērst piedziņu uz atbildētājam piederošo Nekustamo īpašumu.

[13.5.2] Nav pamatoti apelatora pārmetumi pirmās instances tiesai par to, ka spriedumā būtu secināts, ka prasītājs nav pierādījis savu ienākumu esību un to apmēru, jo šādus secinājumus pirmās instances tiesas spriedums nesatur.

Tiesas kolēģija tāpat kā pirmās instances tiesa atzīst, ka prasītāja ienākumu esība vēl nepierāda to, ka prasītājs būtu veicis Pirkuma līgumā noteiktās pirkuma maksas samaksu atbildētājam.

Attiecībā par prasītāja iesniegtajiem atbildētāja rakstveida apliecinājumiem par pirkuma maksas saņemšanu skaidras naudas veidā, tiesas kolēģija norāda, ka šis apliecinājums par pierādījumu varētu kalpot gadījumā, ja strīds par naudas nodošanas/saņemšanas faktu pastāvētu starp abiem šī darījuma dalībniekiem (prasītāju un atbildētāju).

Fiktīva līguma gadījumā, tā dalībnieki darīs visu iespējamo, lai trešām personām radītu patiesi gribēta un notikuša darījuma iespaidu. Līdz ar to situācijā, kad trešās personas darījumu apstrīd kā fiktīvu, tad šī darījuma pušu rakstveida apliecinājums par kādu faktu, tostarp, naudas nodošanas faktu, nav vērtējams citādāk kā jebkuri citi tiesas sēdē sniegti šī darījuma dalībnieku paskaidrojumi. Līdz ar to šāds rakstveidā fiksēts fakts par naudas nodošanu var tikt atzīts par pierādītu tikai tajā gadījumā, ja to apliecina arī citi pierādījumi (Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa). Izskatāmajā lietā šādu citu pirkuma maksas samaksu apliecinošu pierādījumu nav.

[13.6] Apelatora apsvērumus par to, ka ar Pirkuma līguma fiktīvo raksturu nav saistāms fakts, ka par tā esību nav paziņots pirmpirkuma tiesīgajai personai – zemes īpašniecei, tiesas kolēģija atzīst par nepamatotiem.

Atbilstoši likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta otrajā daļā noteiktajam, ja ēkas (būves) ir patstāvīgs īpašuma objekts, zemes īpašniekam ir tā pirmpirkuma tiesības. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1381.pantā noteiktajam, izpirkuma tiesību pirmpirkuma tiesīgais var izmantot tikai tad, ja tam nav bijis iespējams izmantot pirmpirkuma tiesības.

Tādējādi izpirkuma tiesība, kā to pamatoti ir norādījis arī apelators, ir pirmpirkuma tiesības pārkāpšanas sekas. Tādējādi godprātīgas tiesību izlietošanas gadījumā būtu sagaidāms, ka pirmpirkuma tiesīgajam to izlietošana tiks piedāvāta. Līdz ar to, ja pirmpirkuma tiesīgajai personai par darījumu nav paziņots, tad fiktīva darījuma kontekstā šo faktu ir pamats vērtēt kā netiešu pierādījumu tam, ka darījums faktiski nav noticis.

[14] Ar spriedumu jāizlemj tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jautājumi.

Ņemot vērā, ka prasība tiek noraidīta, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu no prasītāja valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 14,23 EUR.

[15] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, valstij nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6 % gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas, ar nosacījumu, ka šo likumisko kavējuma procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

Šāds piemērojamās tiesību normas skaidrojums jeb interpretācija atbilst Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021.gada 15.decembra lēmumam, kuram, pamatojoties uz likuma „Par tiesu varu" 49.[1] panta trešo daļu, ir skaidrojošs raksturs.

Līdz ar to valstij saskaņā ar spriedumu pienākas saņemt attiecīgu maksājumu un, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.panta pirmo daļu, pienākas arī procenti par piedzītajiem tiesāšanās izdevumiem.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājam ir nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1] , 430., 432., 434. pantu, tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt /pers. G/ prasību pret /pers. C/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Piedzīt no /pers. G/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,23 EUR (četrpadsmit *euro* un 23 centi), nosakot, ka piedzītā summa iemaksājama Tiesu administrācijai, reģistrācijas Nr. 90001672316, BIC kods TRELLV22 kontā Nr. LV51TREL2190458019000.

Atzīt valstij tiesības no prasītāja saņemt likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no nesamaksātās summas līdz sprieduma izpildei vai līdz brīdim, kad procentu daudzums sasniegs nesamaksātās summas apmēru.

Noteikt prasītājam sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu termiņu 10 dienas, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Tiesnese L. Jansone

Tiesnesis I. Grigorjevs

Tiesnese J. Mauliņa

DOKUMENTS PARAKSTĪTS ELEKTRONISKI AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU.